

ZIJN ER IN EUROPA TWEE SOORTEN VAN MOLLEN?

In den vorigen jaargang plaatste ik een opstel in het »Album der Natuur», getiteld: *De intocht van den mol. in Walcheren*. Zooals de lezers van dit stukje zich wellicht herinneren, deelde ik, toen ik uitweidde over de soorten van mollen, mede, hetgeen de wetenschap tot dusverre leerde, namelijk dat Europa twee soorten oplevert, den gewonen mol, die zien kan, hoe weinig dan ook, en den voornamelijk in Italië en Griekenland levenden geheel blinden mol.

Een Italiaansch geleerde, de heer LORENZO CAMERANO te Turijn, heeft thans in een uitvoerig werk aangetoond, dat de blinde mol (*Talpa coeca SAVI*) niet als een eigen soort beschouwd mag worden. Door zijn nauwgezet onderzoek komt hij tot het besluit, dat al de kenmerken, die SAVI en latere schrijvers ter onderscheiding van den gewonen en den blinden mol opgegeven hebben, wisselvallig en dus niet standvastig zijn; ja het voornaamste kenmerk, dat van de nog geopende of geheel gesloten oogleden, varieert somtijds in de beide oogen van een en hetzelfde dier. CAMERANO beschouwt den blinden mol zelfs niet eens als eene subspecies of als eene plaatselijke variëteit, daar hij volstrekt niet uitsluitend aan eene bepaalde streek eigen is, maar ook, met den gewonen mol te zamen, zoowel in als buiten Italië voorkomt. De schrijver houdt hem slechts voor eene toevallige verscheidenheid van den gewonen mol, die waarschijnlijk in het zuiden van Europa menigvuldiger voorkomt dan in het noorden. Daar volgens CAMERANO de overige *Talpa*-soorten allen reeds blind zijn, vermoedt hij, dat ook de Europeesche mol eene neiging heeft om blind te worden, daar zijne oogen hem niet alleen weinig voordeel opleveren, maar hem zelfs gevaarlijk kunnen worden, indien er namelijk scherpe vreemde zelfstandigheden in mochten geraken, wat bij de onderaardsche levenswijze dezer dieren juist niet te verwonderen zou zijn. Als kenmerken van den gewonen mol worden door CAMERANO thans opgegeven: »zeer kleine oogen, onder de haren verborgen, nu eens met eene zeer kleine, dan weder geheel zonder eene spleet tusschen de oogleden.

DR. J. G. DE MAN.
